

Informació bàsica

ACORD DEL FC BARCELONA I L'UNICEF

El setembre de 2006 la Fundació FC Barcelona i el FC Barcelona van unir les seves forces amb l'UNICEF en l'establir un acord global de 5 anys de durada.

L'associació se centra en el suport a programes de protecció i cura dels nens més vulnerables, especialment aquells afectats o infectats per la sida.

El FC Barcelona va oferir a l'UNICEF l'oportunitat d'utilitzar el seu logotip i l'emblema a la part davantera de la samarreta de l'equip de futbol del FC Barcelona. És la primera vegada en els 107 anys d'història del club que els jugadors llueixen un logotip a les samarretes.

L'UNICEF va acordar permetre aquest dret al FC Barcelona com a via per ampliar la promoció de la causa dels nens. També estan activament compromesos a participar en la promoció i la difusió de l'aliança de les dues institucions durant els pròxims 5 anys.

El FC Barcelona, per mitjà de la seva Fundació, també ha mostrat el seu compromís a millorar la vida dels nens vulnerables de tot el món fent que l'UNICEF disposi d'1,5 milions d'euros a l'any.

El FC Barcelona i l'UNICEF van dedicar el 100% dels fons del primer any d'associació a recolzar els nens de Swazilandia les vides dels quals s'han vist afectades o vulnerades per la sida.

Actualment hi ha més de 625 NCPs, que recolzen més de 33.000 nens diàriament: Aquesta xifra augmentarà els anys vinents.

Els programes d'educació i esport es reforçaran per proporcionar una millor protecció i suport als orfes i nens vulnerables.

Aquest programa suscitarà també la consciència pública per limitar l'expansió de la sida.

INFORMACIÓ BÀSICA DE SWAZILÀNDIA

Al Regne de Swazilàndia, un petit país sense accés al mar a l'Àfrica del Sud, dos terços de la població viuen en la pobresa i en zones rurals. Està profundament afectada per la sequera que va començar el 2001. Aquesta sequera s'ha convertit en un fenomen recurrent a totes les regions del país i n'agreuja la situació de pobresa i vulnerabilitat. No obstant això, la verdadera urgència al país és l'epidèmia del virus VIH i de la sida més severa del món.

La freqüència del VIH entre les dones embarassades va créixer en un 42,6 per cent el 2004, i va baixar a un 39,2 per cent el 2006. Més de 200.000 persones viuen amb VIH (2004) en una població d'1,1 milions, i es donen més de 4.000 infeccions anuals en els nens.

La mort de nens menors de 5 anys estimada per les Nacions Unides era de 90 per mil el 1997, i s'estima que és de 156 en l'actualitat. L'esperança de vida s'ha vist rebaixada fins als 37 en comparació dels 57 anys de fa una dècada.

Aproximadament el 40 per cent dels nens tenen problemes de creixement, i el 12 per cent estan desnodrits. L'accés a l'aigua potable en zones rurals és d'un 41 per cent el 2000 (MICS), i a penes ha progressat en la seva cobertura des dels 80.

Atès que la sida afecta el grup d'edat de 20 a 49 anys, les xarxes de seguretat social de les famílies s'estan estirant fins a un punt insostenible. En algunes famílies només hi queden vius els membres vulnerables més grans i els nens. El nombre d'orfes ha augmentat d'un nombre estimat de 12.000 el 1999 a uns 70.000 el 2005. Encara hi ha altres nens a càrrec dels seus avis o altres parents en zones rurals que estan malalts o que es troben ells mateixos en un estat vulnerable, mentre els seus pares busquen feina a les zones urbanes.

L'impacte de l'epidèmia encara no ha arribat al seu punt àlgid, i el resultat per als nens és nefast, ja que s'està estenent l'abandonament de les escoles, es deteriora l'estat nutricional, fracassen les institucions familiars no formals i apareixen signes de fracàs social amb exemples de violència, violacions, abusos i abandonaments de nens.

PROGRAMA DE VIH/SIDA RECOLZAT PER L'ALIANÇA DE L'UNICEF-FC BARCELONA

El programa de VIH/SIDA recolzat per aquesta aliança global a Swazilàndia va començar el febrer de 2007, i el seu objectiu és recolzar el país en la seva lluita contra el VIH/SIDA, especialment en cinc àrees: prevenció primària, prevenció en la transmissió de mare a fill, tractament i protecció pediàtrica i cura i suport als nens afectats pel VIH/SIDA.

El programa a Swazilàndia reforçarà aquests components, però també inclou un component educatiu, d'accés a l'aigua potable i a l'esport.

La donació del primer any recolzarà programes a Swazilàndia l'objectiu dels quals és incrementar l'accés a la diagnosi primerenca voluntària, cosa que augmentarà progressivament la prevenció de la transmissió del VIH de mares a fills i el nombre de nens que tenen accés al tractament antiretroviral, previndrà el contagi del VIH entre els joves i adolescents, especialment entre les noies, proporcionarà cura i suport als orfes i als nens vulnerables a la pandèmia, augmentarà l'accés a l'educació i a activitats esportives, millorarà el registre de la natalitat a les clíniques i instal·larà aigua potable i sanitaris a les escoles.

En resposta a la crisi de l'augment continu del nombre d'orfes, l'UNICEF a Swazilàndia ha pres una iniciativa innovadora per cuidar els nens vulnerables: els Punts d'Atenció del Veïnat. Aquests centres es creen dins de les mateixes comunitats i permeten als nens quedar-se a prop de les seves arrels i de les zones on han crescut.

PRIMERS RESULTATS DE L'ASSOCIACIÓ L'UNICEF-FC BARCELONA

Per mitjà de l'associació el Ministeri de Sanitat de Swazilàndia ha adquirit material de laboratori per analitzar mostres de sang de nens de menys de 18 mesos i proporcionar-los així una diagnosi primerenca del VIH i un tractament precoç. Abans d'adquirir aquest material, que costa 40.000 euros, tot el país depenia de Sud-àfrica. Aquesta incapacitat de diagnosi porta a retards al començament de la intervenció mèdica dels nens que són positius en VIH. L'aliança UNICEF-FC Barcelona ha llançat, juntament amb socis locals (ONG's, comunitats i Ministeri de Salut), una estratègia de mobilització comunitària per millorar els serveis d'entesa de la prevenció de la transmissió mare-fill. També s'ha completat la formació en l'ús del material per a la diagnosi del VIH del personal del laboratori.

L'excavació dels pous de les bases de les 17 escoles que eren l'objectiu han estat finalitzats i el procés s'ha accelerat a causa de la sequera actual. Més de 5.000 nens se'n veuran beneficiats. A més, s'estan instal·lant 170 unitats sanitàries localment. El treball sanitari està en marxa i, per possibilitar l'impacte dels serveis d'aigua, 140 persones (professors, pares, i líders comunitaris) reben formació en la utilització dels pous, higiene i sanitat i prevenció de malalties per ingestió d'aigües no potables.

El registre de natalitat ha arribat al 75% de les comunitats que tenia com a objectiu per a aquest any (45 de les 60 comunitats). El nombre de nens als quals ha arribat és de més d'onze mil. Els nens sense certificats de naixement tenen dificultats per accedir als serveis socials (com ara beques per anar a l'escola per als nens pobres) o per reclamar herències en cas de mort dels pares.

En l'àrea de protecció d'orfes i nens vulnerables, s'han establert 23 nous Punts de Cura de Veïnat, que han beneficiat més de 1.000 nens. També s'han introduït 885 cuidadors en aquests centres i s'han proporcionat materials per a l'educació en edats primerenques per als nens orfes i vulnerables en 100 NCPs.

5.000 nens s'estan beneficiant de l'educació social i d'esport i de les activitats esportives a 68 escoles.

BIOGRAFIA

Nkambeni, Swazikand: Eslògans com “Swazilàndia és una nació en guerra contra el VIH/SIDA” i “la SIDA és qüestió de tots” estan creant la tan necessitada consciència social sobre la serietat de l'epidèmia de VIH/SIDA en aquest petit regne sense accés al mar situat entre Moçambic i Sud-àfrica. El Consell de Resposta d'Emergència Nacional per al VIH/SIDA, el paper del qual és coordinar i facilitar la resposta multisectorial al VIH/SIDA, ha estat treballant braç a braç amb ONG i agències de les UN en la lluita contra aquesta epidèmia.

Conèixer les famílies/nens: Celan Sifundza és el més gran d'una família de tres germans, i és un nen de 15 anys. Té un germà més petit, de 12 anys, que es diu Menzi, i la més petita és una nena que es diu Thandekile i que té 11 anys.

Estenent el coneixement del dret a l'educació: Celan està fent el 5è curs i, desafortunadament, l'està repetint (el fet d'haver d'educar els seus germans i les obligacions acadèmiques en poden haver afectat el desenvolupament acadèmic). Menzi (el mitjà) està a 4t, i Thandekile, la més jove, està al mateix nivell que Menzi. L'any passat Menzi va millorar a classe i va arribar a ser el número 6, mentre que la seva germana Thandekile va arribar al número 9 en una classe de 42 alumnes. Els dos van a l'escola Mangedla. La raó per què els dos estan a la mateixa classe és que Menzi va començar un any més tard, segurament, a causa de problemes econòmics. Actualment els tres nens es beneficien de la beca escolar governamental per a OVC.

Retard al començament de l'educació: En un món ideal, Celan, el germà gran, de 14 anys, estaria cursant el mòdul 2 (corresponent al segon any de l'educació secundària), i el segon, Menzi, de 12 anys, estaria fent 6è (li faltaria un any per completar l'educació primària). La més jove i l'única nena de la família de dos nens més, que es diu Thandekile, d'11 anys, estaria fent 5è. En resum, tots els nens van endarrerits en el seu nivell acadèmic: Thandekile va endarrerida un any; Menzi va dos cursos endarrerit, i Celan duu tres anys de retard. Tot i així, si se centra l'atenció en l'educació dels dos més joves, pot brillar un llamp d'esperança.

Els gustos dels nens: L'assignatura favorita de Celan és l'anglès. El seu color favorit és el blau. Va dir que li agraden les vaques perquè proporcionen fems per abonar la terra. Vol ser metge per ajudar els malalts. A Menzi el que més li agrada són les matemàtiques, i el seu color favorit és el marró. El seu animal preferit és el gos, perquè creu que proporciona gran seguretat a la llar. Somia a arribar a ser professor algun dia. L'assignatura favorita de Thandekile és l'anglès, i el seu color favorit és el vermell. La seva mascota preferida és el gat. Segons ella, s'estima tant els gats pel bon treball que fan caçant ratolins.

L'orfandat: El 2003 aquests nens van perdre la seva mare i, el 2005, el seu pare va morir. Els nens diuen que, per l'escassetat d'aliments, i fins i tot amb la cistella dels veïns, l'únic menjar amb què poden comptar és el que reben en el Punt de Cura del Veïnat, perquè obre tot l'any, fins i tot quan les escoles tanquen i, en conseqüència, també ho fan els seus menjadors.

Els centres de suport dins de la comunitat: Els Punts d'Ajuda del Veïnat s'han convertit en un punt d'entrada clau per al servei de repartiment bàsic on els nens de procedència menys afortunada es reuneixen. En aquests centres els nens hi reben amor, cura i suport per mitjà de menjar calent diari, suport psicològic, desenvolupament de la infància, informació sobre els drets dels nens, informació bàsica sobre el VIH/SIDA i l'ajuda de consellers infantils. En aquests Punts d'Ajuda de Veïnat els nens tenen accés a serveis de salut bàsics gratuïts (eliminació de cucs, immunització, vitamina A i control del creixement i tractament de molèsties menors) un cop a l'any gràcies al 'Child Health Days 2'. El diumenge els nens van a missa per rebre força d'un ésser superior/Déu. La situació de la distribució és la mateixa que l'assenyalada més avall, ja que els dos centres familiars es troben a la mateixa comunitat.

Veïns amables: L'uniforme escolar és obligatori per a cada nen que assisteix a l'escola primària, i els veïns hi han col·laborat molt. Hi va haver un nen que, quan va acabar l'escola primària, va donar el seu uniforme a Celan, i un veí molt amable va comprar els uniformes de Menzi i Thandekile.